SK&S Sołtysiński Kawecki Szlęzak

LEGAL ALERT
wrzesień 2026 r.

Sprawozdanie Prezesa UODO za 2025 r.

Rekordowe kary, więcej kontroli i nowe sygnały z sądów

Prezes UODO opublikował sprawozdanie ze swojej działalności za 2025 r. Liczący niemal 500 stron dokument pokazuje wyraźny wzrost aktywności organu nadzorczego, zarówno w obszarze skarg i postępowań, jak i kontroli czy kar administracyjnych. Jednocześnie raport zawiera kilka istotnych wskazówek dotyczących kierunku interpretacji RODO przez UODO i sądy administracyjne.

Z perspektywy przedsiębiorców szczególnie istotne są kwestie związane z bezpieczeństwem danych, analizą ryzyka, marketingiem bezpośrednim, przetwarzaniem danych przez sektor finansowy oraz odpowiedzialnością za działania podmiotów przetwarzających.

SK&S

Rok rekordowej aktywności UODO

Liczby nie pozostawiają wątpliwości. W 2025 r. do UODO wpłynęło 12 827 skarg, czyli o 61% więcej niż rok wcześniej. Jednocześnie administratorzy zgłosili 22 435 naruszeń ochrony danych osobowych, co oznacza wzrost o 51% rok do roku. Organ wydał łącznie 2 092 decyzje administracyjne, w tym ponad 2 tys. decyzji skargowych. Przeprowadzono również 76 kontroli, a więc o ponad połowę więcej niż w 2024 r. W praktyce oznacza to, że UODO coraz częściej korzysta zarówno ze swoich kompetencji nadzorczych, jak i egzekucyjnych.

Warto odnotować, że aż 4 282 zgłoszenia naruszeń wymagały dalszych działań organu. UODO skierował do administratorów 971 wezwań do złożenia wyjaśnień oraz niemal 600 wystąpień dotyczących obowiązku zawiadomienia osób, których dane dotyczą. Pokazuje to, że sam fakt zgłoszenia naruszenia nie kończy zainteresowania organu. Coraz większą rolę odgrywa sposób przeprowadzenia analizy ryzyka i uzasadnienie przyjętych decyzji.

Kary finansowe Rekordowa kwota, ale niewiele z nich jest prawomocnych

Największe zainteresowanie tradycyjnie budzą kary administracyjne. W 2025 r. UODO nałożył 32 administracyjne kary pieniężne na 23 podmioty na łączną kwotę ponad 64,4 mln zł. To znacznie więcej niż rok wcześniej.

Jednakże, na koniec 2025 r. prawomocnych było jedynie dziewięć kar o łącznej wartości około 439 tys. zł. Oznacza to, że zdecydowana większość głośnych decyzji z wysokimi karami finansowymi została zaskarżona do sądów administracyjnych i ich ostateczny los pozostaje nieznany.

Najwyższe kary

Do najważniejszych kar nałożonych w 2025 r. należały:

27,1 mln zł dla Poczty Polskiej w związku z przetwarzaniem danych z rejestru PESEL na potrzeby tzw. wyborów kopertowych (kara nieprawomocna) — dodatkowe informacje poniżej

27,1 MLN ZŁ

18,4 mln zł dla instytucji obowiązanej AML za nielegalne kopiowanie dokumentów tożsamości klientów (kara nieprawomocna)

18,4 MLN ZŁ

Ponad 16,9 mln zł w związku z wyciekiem danych pracowników i franczyzobiorców (kara nieprawomocna)

16,9 MLN ZŁ

Jednocześnie część mniejszych spraw została już definitywnie zakończona. Dotyczy to m.in. kary dla Komendanta Głównego Policji za ujawnienie podczas konferencji prasowej danych osobowych i informacji o stanie zdrowia osoby fizycznej oraz części kar dotyczących podmiotów medycznych.

SK&S

Co dalej z karą dla Poczty Polskiej?

Najwyższa kara nałożona w 2025 r. nie utrzymała się przed sądem pierwszej instancji.

W marcu 2026 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie uchylił decyzję Prezesa UODO nakładającą na Pocztę Polską karę 27,1 mln zł. Sąd uznał, że w czasie przetwarzania danych spółka działała w oparciu o obowiązującą decyzję Prezesa Rady Ministrów, która korzystała z domniemania legalności aż do momentu stwierdzenia jej nieważności. Wyrok nie jest prawomocny, a Prezes UODO wniósł skargę kasacyjną do NSA. Na obecnym etapie nie można więc mówić o utrzymaniu tej rekordowej kary.

Uwaga: powyższa informacja pochodzi z marca 2026 r. i nie jest zawarta w samym sprawozdaniu, które obejmuje działalność UODO wyłącznie do 31 grudnia 2025 r. Sprawozdanie odnotowuje jedynie, że na koniec 2025 r. kara była zaskarżona i nieprawomocna.

Co najczęściej prowadziło do naruszeń?

Raport potwierdza, że największym problemem administratorów nadal nie są spektakularne cyberataki, lecz błędy organizacyjne i operacyjne.

Najczęściej zgłaszane naruszenia obejmowały:

- błędnie zaadresowaną korespondencję
- wysłanie danych niewłaściwemu odbiorcy
- nieprawidłową anonimizację danych
- publikację danych i wizerunków dzieci
- utratę dokumentacji papierowej
- błędy w aplikacjach umożliwiające dostęp do danych innych użytkowników
- ataki ransomware

W kontrolach prowadzonych przez UODO regularnie powracały również problemy związane z brakiem dokumentowania analizy ryzyka, niewłaściwym zarządzaniem uprawnieniami oraz konfliktami interesów po stronie inspektorów ochrony danych. Organ wskazał m.in., że IOD nie powinien pełnić roli decyzyjnego koordynatora postępowań z naruszeniami ochrony danych ani koordynatora rozpatrywania wniosków o realizację praw osób, o których mowa w art. 15–22 RODO. Powierzenie IOD takich zadań stawiałoby go w sytuacji, w której musiałby następnie monitorować i oceniać własne decyzje, co jest sprzeczne z wymogiem niezależności. UODO podkreślił jednocześnie, że IOD powinien być niezwłocznie i właściwie włączany we wszystkie sprawy dotyczące ochrony danych - zakaz dotyczy wyłącznie przejęcia przez niego funkcji decyzyjnych należących do administratora.

SK&S

Najciekawsze rozstrzygnięcia sądów administracyjnych

Paczkomaty i granice pojęcia danych osobowych

Jednym z najbardziej interesujących orzeczeń była sprawa dotycząca monitoringu urządzeń do odbioru przesyłek.

Skarżąca twierdziła, że mogła zostać zarejestrowana przez kamery zamontowane w paczkomacie. Problem polegał jednak na tym, że sama przyznała, iż nigdy nie korzystała z tego urządzenia i nawet nie znajdowała się w jego bezpośrednim sąsiedztwie.

Zarówno UODO, jak i sąd uznały, że w takich okolicznościach nie można mówić o danych osobowych pozwalających na identyfikację konkretnej osoby. Potencjalny wizerunek osoby znajdującej się daleko od urządzenia byłby nieczytelny i nie umożliwiałby identyfikacji. Tym samym sprawa nie podlegała ochronie na gruncie RODO. Wyrok pokazuje, że nie każda informacja związana z osobą fizyczną automatycznie staje się daną osobową. Kluczowe znaczenie nadal ma możliwość identyfikacji konkretnej osoby.

Nadużycie prawa do ochrony danych osobowych

Równie interesująca jest linia orzecznicza dotycząca nadużywania praw wynikających z RODO.

W jednej ze spraw skarżący uzależniał rezygnację z roszczeń związanych z ochroną danych od otrzymania określonej kwoty pieniędzy. UODO odmówił wszczęcia postępowania, a sąd administracyjny podzielił stanowisko organu. W ocenie sądu ochrona danych osobowych nie może służyć wywieraniu nacisku na przedsiębiorców ani stanowić narzędzia do uzyskania korzyści finansowych niezwiązanych z rzeczywistą ochroną prywatności.

Jeszcze dalej poszedł sąd w innej sprawie. Sprawozdanie wskazuje, że organ odmawiał wszczęcia postępowania w przypadkach, gdy strona formułowała nadmiernie rozbudowane i nieprecyzyjne żądania, często modyfikowała okoliczności sprawy lub zasypywała organ zbędnymi wnioskami dowodowymi, uniemożliwiając sprawne załatwienie sprawy. Stanowisko to znalazło potwierdzenie w wyroku WSA który podzielił ocenę organu, że takie działania stanowią nadużycie prawa do ochrony danych osobowych. Jest to istotny sygnał dla przedsiębiorców, że organy i sądy zaczynają dostrzegać przypadki instrumentalnego wykorzystywania mechanizmów przewidzianych przez RODO.

SK&S

Na co warto zwrócić uwagę w 2026 r.?

Ze sprawozdania wynika kilka wyraźnych trendów:

- sektor finansowy nadal znajduje się pod szczególną obserwacją w zakresie dalszego przechowywania danych klientów oraz kopiowania dokumentów tożsamości
- UODO konsekwentnie zwalcza wymuszone zgody marketingowe oraz marketing ukrywany pod komunikacją „informacyjną”
- administrator ponosi odpowiedzialność za bezpieczeństwo danych także wtedy, gdy korzysta z usług operatorów pocztowych, kurierów czy innych podmiotów przetwarzających
- analiza ryzyka i dokumentowanie podejmowanych decyzji stają się jednym z głównych kryteriów oceny zgodności z RODO
- rośnie znaczenie praktycznej rozliczalności, a nie wyłącznie formalnej dokumentacji.

Wniosek praktyczny jest prosty:

Sprawozdanie za 2025 r. pokazuje, że UODO coraz częściej koncentruje się na realnym zarządzaniu ryzykiem i bezpieczeństwie danych. Dla przedsiębiorców oznacza to konieczność szczególnego zadbania o analizę ryzyka, procedury obsługi incydentów, zasady retencji danych, podstawy marketingu bezpośredniego oraz nadzór nad podmiotami przetwarzającymi. Właśnie te obszary najczęściej pojawiają się dziś zarówno w decyzjach UODO, jak i w orzecznictwie sądów administracyjnych.

Zapraszamy do kontaktu!

AGATA SZELIGA

Partner, radca prawny
agata.szeliga@skslegal.pl

AGNIESZKA JURCEWICZ-ANDROSZ

Starszy prawnik, adwokat
agnieszka.jurcewicz-androsz@skslegal.pl